

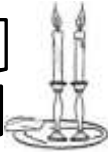
אור השבת

פרשת תרומה

עלון מס' 68

הדלקת נרות - 17:12

מוצאי שבת - 18:11

* עפ"י זמני ת"א

"סיוע מן השמים" \ סיפור על הגר"מ אליהו זצ"ל

הרב יוסף אלנקווה מספר: לקרובי משפחתי נולדה תינוק עם בעיה בדרכי הנשימה, ומיד עם הולדת הבת הבכורה להוריה הצעירים אמרו להם הרופאים שיש בעיה קשה, ויש להם חצי שעה להחליט האם הם מוכנים שיעשו לילדה ניתוח. עוד הם הסבירו להורים המבוהלים שאם יעשו- יש סכנה, ואם לא יעשו- יש סכנה. התקשרתי לפני הנץ לרב זצ"ל והרב אמר שיעשו ניתוח ובירך את הילדה. הניתוח עבר בהצלחה וההורים הלכו לרב כדי להודות לו וביקשו שימשיך להתפלל על הילדה. הרב הנחה אותם שבכל יום מיד כשהילדה תתעורר- יעשו לה נטילת ידיים. יום אחד הילדה התעוררה והייתה

כמה שעות נסערת ולא רגועה, לפתע נזכרה האם שהיא לא עשתה לילדה נטילת ידיים ואמרה: לפחות עכשיו אעשה. נטלה לילדה את הידיים כפי שהרב הנחה אותם והנה הילדה נרגעה כמו לא קרה דבר. כשסיפרו לי את הסיפור סיפרתי לרב, והוא בענוותנותו התייחס לזה כאילו לא היה כאן משהו שנוגע אליו. הרהבתי עוז ושאלתי: "היכן כתובה סגולה זו?" ואז הרב ענה לי תשובה שכנראה לא אשכחנה מעולם והיא בשבילי נקודת התמצית המעידה על גדלותו וענוותנותו. "לפעמים", אמר לי הרב, "אני עושה וממליץ לעשות דברים שראיתי בספרים, ולפעמים אני נותן עצה מלבי ומבקש שהקב"ה יסכים איתי."

"ועשו ארון עצי שיטים... וצפית אותו זהב טהור, מבית ובמזוזין תצפנו"-
"כל תלמיד חכם שאין תוכו כפרו (שאין פנימיותו כחיצוניותו) אינו תלמיד חכם!
 (כ"ת א"ת חכם הראשון של חייב להיות כלין השואת מבית ומחוצו- בקומה לארון שבמשכן, שהיה מצופה זהב טהור מבית ובמזוזין")
 ~ רמא ~

ופניהם איש אל אחיו

"והיו הכרובים פורעי כנפים למעלה... ופניהם איש אל אחיו" (כ"ה, כ')
 מסופר על רבי מאיר שפירא שדרש בפני קהל רב בשבת פרשת תרומה, אמר בין השאר: **"שנינו במכילתא- 'כל כלי השרת במשכן ובמקדש מותר היה לעשותם מכל מיני מתכות, בזמן שלא היה זהב. אולם הכרובים שעל הארון היו צריכים תמיד להיעשות רק מזהב טהור, ואסור היה לעשותם מכל מתכת אחרת'."**

"אל תטימין ושואל הסרוגלך מרע (משליד, כ"ז)"

נשאלת השאלה: מה שנה בין הכרובים לשאר חלקי המשכן לענין החומר ממנו עשויהם?

עשרת הדברות היו כתובים על שני לוחות אבנים: על לוח אחד נחרטו המצוות **שבין אדם למקום**, ועל הלוח השני נחרטו המצוות **שבין אדם לחבירו**. על כך רומזת התורה בכתוב **"ופניהם איש אל אחיו, ופירושו:** שני הלוחות חייבים להיות צמודים זה לזה פנים אל פנים, ואין להפריד את המצוות שבין אדם לחברו מן המצוות שבין אדם למקום. השגת השלמות על ידי כל יהודי מתגשמת בקיום כל התורה כחטיבה אחת.

חידת השבוע

מקשה אחת

אילו כלים במשכן נעשו מקשה אחת?

"ומכה אביו ואימו... (כ"א, ט"ו)"

שנו רבותינו:

בזמן שאדם מקלל אביו ואימו ומכה אותם ועושה בהם חבורה, כביכול הקב"ה מכופף את רגליו תחת כסא הכבוד ואומר: "אני השויתי לאלו כבוד שלי (כיבוד אב ואם הושווה לכיבוד ה' שנא' **"כבד את אביך ואת אימך"** ובספר משלי **"כבד את ה' מהונך"**) אילו אני הייתי אצל זה (אצל הבן המקלל ומכה את אביו ואימו), כך היה עושה לי! יפה עשיתי שלא דרתי עימו בשכונה" (החוטא כלפי אביו ואימו גורם אפוא לסילוק השכינה מישראל).

מלאכת מבשל - עירוי מכלי ראשון

עירוי על עלי תה: אסור לערות בשבת מים חמים מכלי ראשון על עלי תה או שקיות תה שלא התבשלו כלל מערב שבת. ואולם אם התבשלו העלים מערב שבת, ונגמרו מי התמצית בשבת, מותר לערות עליהם שוב מים חמים. וכן המנהג להקל ולערות מים רותחים על עלי התה בשבת, גם אם רק עירה עליהם מים חמים מערב שבת ולא בישולם עפ"י הכלל: "אין בישול אחר בישול במאכל יבש".

עירוי על כוס רטובה: מותר לערות כוס מים חמים לתוך כוס שיש בה מעט טיפות מים ממה ששטפו אותה.

פינת האמונה

מתוך
מדרשי תנ"ך

איך שיר נולד?

בשבועות הבאים נלמד על גאולת ישראל כיום ועל המשברים, שמולידים חיים עמוקים ומרוממים... וביחד נבין, האם אנו היום בתקופת גאולה?

כל לידה מלווה בכאבים רבים. צריך לזכור תמיד שהאימהות שלנו הן גיבורות ממש, למרות הכאבים שמלווים את תהליך הלידה הן ילדו אותנו. גם יציאת מצרים מתוארת בתנ"ך כתהליך לידה, וכמו בכל לידה, צריך עצבים חזקים כדי לא להישבר, לזכור שהכאבים האלה הולכים להביא משהו מדהים לעולם. להביא חיים חדשים. ובאמת, גם הגאולה בדורנו היא לידה. כמו שראינו כבר בשבועות הקודמים ישנן הקבלות רבות בין גאולת מצרים לגאולת דורנו, אולי גם בהיבט הזה.

איך אפשר להסביר את הכאבים שאנו חווים את הפצתם של חיים חדשים לעולם?

שיר הילדים המפורסם של יהונתן גפן אומר: "איך שיר נולד? כמו תינוק, בהתחלה זה כואב, אחר כך יוצא החוצה, וכולם שמחים...". השיר הוא משהו גדול שיושב לנו בפנים, ולא תמיד מוצאים מילים מתאימות כדי לבטא אותו. הפער הזה, בין מה שיש בפנים ובין הרצון להוציא החוצה, יוצר את הייסורים.

ה' רועי לא אחסר

"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" (כ"ה, ז')

ר' אלעזר בן עזריה אומר: גדולה היא המלאכה שלא שרתה שכינה עד שעשו מלאכה, שנא': "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם". ר' עקיבא אומר: גדולה היא המלאכה, שהרי נהנה שווה פרוטה מן הקודש (מרכוש בית המקדש) מביא מעילה וחומשה (משלם את המעילה, בתוספת חמישית מערכה), ומביא אשם (קרבן לכפרה) בשני סלעים, והפועלים, שהיו עושים בהקדש (העובדים בבית המקדש), נומלים שכרם מתרומת הלשכה (מתרומת הציבור לצרכי המקדש).

אמר ר' יהודה ברבי סימון בשם רבי יוחנן:

"שלושה דברים שמע משה מפי הקב"ה ונרתע לאחוריו.

כיוון שאמר לו ה': "ונתנו איש כופר נפשו", אמר משה: 'מי יוכל ליתן כופר נפשו?' אמר לו הקב"ה: 'איני מבקש לפי כוחי, אלא לפי כוחם': 'זה יתנו... מחצית השקל...'. וכן בשעה שאמר הקב"ה למשה: 'צו... את קורבני לזבחי...', אמר משה: 'מי יוכל להספיק לו (לה') את קורבנו?' אמר לו הקב"ה: 'איני מבקש לפי כוחי אלא לפי כוחם'. וכן בשעה שאמר לו הקב"ה: "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", אמר משה: 'מי יוכל לעשות לו (לה') מקדש, שישרה בתוכו?' אמר לו הקב"ה: 'איני מבקש לפי כוחי אלא לפי כוחם'.

" ככל שהדבר גדול יותר כך הכאב גדול יותר. הפער בין ה'כלים' ל'אורות' יוצר את הקושי. עם זאת, הייסורים הללו מכשירים אותנו להתרומם לאט לאט להבנה מה הולך להיוולד כאן. אם לא היינו כואבים, לא היינו מבינים שמדובר במשהו בעל ערך. הכאב יוצר את הקשר המיוחד לדבר שנולד.

כאבי הלידה נקראים 'חבלים'. על ידי חבל אפשר לטפס לגבהים, אולם בניקוד אחר אפשר לקרוא את המילה גם כביטוי לצער: חבל. אפשר לומר כל הזמן 'חבל' על הקשיים שמקיפים אותנו. במקום לטפס למעלה, להישאר למטה ולקטר על הקשיים. הבחירה בידינו אם לטפס או להתבאס.

ליל הסדר, הוא יום ההולדת שלנו, הלידה שלנו כעם. גם בדורנו חוינו לידה מתוך ייסורי הגלות ומשבריה, ייסורים של סיום הגלות המרה וייסורי לידה חדשה בארץ. עוד ארוכה הדרך, אך טוב להודות ל- 'ה' על הזכות הזאת, לגדול בדור שנולד מחדש ומתחיל לצעוד, כמו תינוק: "בהתחלה זה כואב, אחר כך יוצא החוצה, וכולם שמחים, ופתאום, איזה יופי! הוא הולך לבד...".

בשבוע הבא (משיר ונגלה עוד תהליכים של גאולה
המתחוללים בנפש האומה הישראלית
ונצמד ביחד כולנו אל עברי גאולתנו השלימה!

שאלות מהפרשה

משובבות

- 1. מדוע נכלל הזהב בתרומה?
- 2. שלוש פעמים כתובה המילה תרומה בפתיחת הפרשה. מדוע?
- 3. "ועשו לי משכן ושכנתי בתוכם"
א. מה הקושי הלשוני?
ב. מה המשמעות?
4. איזו צורה הייתה לברזבוס? (רש"י)

- 1. כפי לכפר על חטא עגל הזהב.
- 2. כנגד שלושה סוגי תרומות:
א. לאלהים. ב. לקרבנות הציבור
במזבח. ג. למשכן.
- 3. א. צריך לומר ושכנתי בתוכו.
ב. בתוך כל יהודי שורה שכנה.
- 4. גאות כרצון לטיק.

זכות הלימוד בעליו
לעילוי נשמת שלומית שפרה בת
טובה גיטל.
ולרפואת הרב דוד בן טעדיה, אייל
בן ורדה, אבנר מאיר בן ברכה.